

Kära humanistvänner!

Nu har det redan gått snart en månad sedan vår årshögtid ägde rum i Uppsala. Jag vill framföra ett stort och hjärtligt tack till Uppsala Humanistiska förbund, som hade ordnat och planerat allt under dagen på allra bästa sätt! Det innebär ett betydande arbete att få allt att flyta så utmärkt som det gjorde. Än en gång tack!

Årshögtiden, inklusive årsmötet, ägde rum i den nya Humanistiska teatern i Campus Engelska parken, Uppsala universitets nya mötesplats för det humanistiska samtalet. Professor Margareta Fahlgren, som alltsedan början varit drivande för att få denna nya lokal till stånd, presenterade hur tankarna på en humanistisk teater växte fram för många år sedan, vilka hinder som funnits att övervinna på vägen och hur man slutligen nådde fram till öppnandet hösten 2017. Den avancerade tekniken demonstrerades av teknikern Thomas Johannesson.

Humanistiska teatern, med sin spektakulära arkitektur, har inte väckt så många upprörda känslor i Uppsala, möjligen på grund av dess diskreta läge och begränsade storlek. Detta gäller däremot inte den likaledes nyuppförda byggnad där dagens lunch intogs, det så kallade Segerstedthuset, Uppsala universitets nya förvaltningsbyggnad. Dess arkitektur och läge har debatterats, ifrågasatts och försvarats i många debattinlägg och insändare.

Dagens högtidstalare var fil.dr. hc., författaren Carl-Göran Ekerwald, som talade inspirerande under rubriken *Att tyda gåtor och aforismer*. Jag tror att alla som lyssnade fick nya tankar och insikter, och inspirerades till fortsatt kunskapssökande.

Nästa huvudperson under dagen var årets pristagare, Magnus Bremmer, som mottog förbundets pris till yngre humanist. Magnus Bremmer är litteraturvetare, litteraturkritiker och kulturjournalist. Hans verksamhet presenteras på vår hemsida, och här återger jag prismotiveringen: *Magnus Bremmer har visat hur en ung, humanistisk forskare kan kombinera nyskapande forskning med en bred, utåtriktad verksamhet av hög kvalitet. Han har därmed utfört ett viktigt arbete för en levande humanistisk bildningstradition i Sverige.* Än en gång varma gratulationer till Magnus! Glädjande nog, för förbundet och även för Magnus, var konkurrensen stor, och juryn hade ett styvt arbete med att utse vinnare. Flera kvalificerade kandidater fanns, vilket gläder oss som vill se en levande humanistisk bildningstradition. Jag vill i detta sammanhang också passa på att tacka prisjuryn för ett gediget arbete.

Årshögtiden inramades musikaliskt med uppländsk folkmusik av duon *Erika och Cecilia* (Erika Lidgren Liljenstolpe, Cecilia Österholm). Även de musikaliska inslagen gav fina prov på hur en tradition kan föras vidare på ett nyskapande sätt.

De flesta av lokalförbunden var representerade denna dag, dock inte riktigt alla. Det är ett bra tillfälle att utbyta erfarenheter, och årsmötet ger också tillfälle att diskutera sådant som är av intresse för alla. Frågan om årsboken diskuterades, eftersom vissa lokalförbund möter ett ointresse för boken (ofta beroende på att våra medlemmar redan har välfyllda bokhyllor

hemma!), medan andra lokalförbund snarare har problem med närvaro vid programmen och upplever att många betalar sin medlemsavgift enbart för att få boken. I riksförbundets styrelse har vi inte aktualiserat någon förändring vad gäller årsboken. Vi framhärdar med att anse att värdet av att kontinuerligt och långsiktigt medverka till att texter av hög kvalitet i humanistiska ämnen blir publicerade är omistligt för Svenska Humanistiska förbundet. Återigen vill jag i det sammanhanget påminna om att bokutgivningen helt bekostas av medel som söks ur externa fonder. De avgifter som lokalförbunden betalar till riksförbundet bekostar inte någon bokutgivning utan helt andra saker, som kostnader för årshögtiden, medverkan vid Bok&Bibliotek och De Svenska Historiedagarna, priset till yngre humanist, resebidrag till delegater, och administrativa omkostnader för styrelsen.

För drygt ett år sedan genomfördes en ordförandekonferens, också det ett exempel på vad riksförbundet bekostar, för att utbyta erfarenheter mellan lokalförbunden. Konferensen upplevdes av många deltagare som mycket värdefull, och vi arbetar för att sådana träffar ska bli återkommande, kanske inte varje år, men med regelbundenhet. Lokalförbunden har olika erfarenheter, och det kan ge mycket om man delar med sig av sina erfarenheter.

Nästa år äger årsmötet rum i Uddevalla, och det ser vi fram emot. Den vår som kommer från väst är den vår som är bäst, som vi alla vet.

Men vi hörs dessförinnan, och vi i den nya styrelsen arbetar vidare!

Långfredagen 2018

Katarina Ek-Nilsson